

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sapientissima Dei Mvndvm Regentis Gvbernatio; Ex qua
pendent, quæ vulgò in Casv, Fortvna, Fato, Esse Pvtantvr**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 15. Vbi vera quæri debeat felicitas?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52314](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52314)

§, XV.

Ubi vera queri debeat felicitas?

Senec.
lib. 1. c.
pist. 21.

S. Aug.
l. 2. de
Verbis
Dō. lerm.
39.

Quorum omnium inconstantissima felicitas, & toties rediens calamitas palam pronunciat, non in hac vita, sed alibi querendam esse veram felicitatem. *Magna na hec esse existimas*, ait Philosophus, *qua relicturus es: & cum proposuisti tibi illam securitatem, ad quam transiturus es, retinet te huius vitæ, à qua recessurus es, fulgor, tanquam in sordida & obscura casurum.* Erras, Lucili; ex hac vita ad illam ascenditur. *Quod interest inter splendorem & lucem, cum hac certam originem habeat, ac suam, ille niteat alieno: hoc inter hanc vitam & illam.* Hæc quia fulgor extrinsecus veniente percussa est, crassam illistim umbram faciet, quisquis obstiterit: illa vero suo lumine illustris est. Nequit ergo obscurari. Verè ille ipsa Fortuna cæcior est, qui splendorem luci anteponit; fugit enim lucem, vt diem vespertiliones, qui noctu in gladij fulgorem incurunt. Fallit fulgor, lux ostendit, quod verum est bonum. Et, iudice Augustino, *ideò Deus felicitatibus terrenis amaritudines miscet, ut alia queratur felicitas, cuius dulcedo non fallat.*

CA.